
Chvíle vymývalů

Chvíle vymývalů

PRAVO

30.10.2009, rubrika: Zpravodajství, strana: 6, autor: Martin Hekrdla

Proč velitel plzeňských strážníků Luděk Hosman opsal bakalářskou práci tak okatě, že by to poznali i na ministerstvu školství, opravdu nevím. Třeba je v Plzni velká kriminalita a nímrat se s textem prostě neměl čas. A pedagogický dozor si odvodil, že není blboň.

Každá „bagatelizace“ dění na Právnické fakultě Západočeské univerzity je dnes ovšem pokládána za součást – v lepším případě – trestuhodné plzeňské nedbalosti, ne-li tamního zločinného spolčení. Zároveň se má za samozřejmé, že politik – bývalý ministr donedávna vládnoucí strany – dělá krizového děkana. A že Jiří Pospíšil v této své roli od začátku klidně mluví o stovkách pochybení. Atmosféru dokresluje, že snaží-li se nouzový děkan vyjadřovat o fakultě kladně, hned je obviňován z „nedůslednosti“. „Problémy“ s rychlostudenty dosahujícími turbotitulů jsou náhle shledávány na dalších vysokých školách. Ministryně školství Miroslava Kopicová nařídila generální inspekci na veškeré – potenciálně fixlující – akademické půdě.

Ministr vnitra Martin Pecina si vzpomněl, jak mu jednou nabízeli rychlostudium (jen si zaboža nemůže vybavit, kdo). Těžce studující děvčata začínají si vzpomínat na jiné věci, které jsou pak ozdobou novin: Chceš obhájit diplomovou práci? Tak se svlékni!, napsaly.

Když na chvíli vypneme rušno z vyšetřoven i rotaček, odevzdávajících hříšné duše ďáblu a těla plamenům, v nastalém tichu se nutně objeví otázky. Nevaří se už v takto roztopeném kotli akademické svobody? A komu může pokles prestiže vysokých škol obecně a právnických zvláště posloužit?

Kardinál Vlk už si propojil Plzeň, soudce, politiky a katedrálu. „Zloděj křičel, chyťte zloděje a poukazoval na církev, že je chamtivá,“ řekl. To je teď oblíbené. Exministr školství Ondřej Liška, za jehož šéfování protekly resortem stamilióny například na nedovařené státní maturity, čelil obranářské „bezostyšnosti pana Kindla“, řečeného Mýval, pádně: „Zloděj křičí: chyťte zloděje.“ Labyrint zrcadel, kde si člověk věru snadno poplete četníka s raubířem.

Podstatné je asi tohle: činnost amatérských plzeňských kšeftařů, jsou-li tam jací, využívají jinší profesionálové. Loni v květnu Ondřej Liška předložil a letos v lednu Topolánkova vláda schválila tzv. Bílou knihu, „reformu terciárního vzdělávání“, kterou ministryně Kopicová v zásadě přebírá. Důležitým prvkem reformy je přesun kompetencí od akademických senátů vysokých škol k vnější síle: správním radám složeným z politiků, byrokratů a byznysmenů.

Jak se jen plzeňský skandál hodí! „Anarchie panovat nemůže,“ pravila šéfka školství v polovině října. Předtím experti OECD v Praze utrousili, že role „vnějších aktérů“ je u nás nízká, míra akademické samosprávy vysoká. A jů, hele, podvádějí!

Jeden z architektů školného – stále je ve hře – Petr Matějů svěřil se České televizi, že dění v Plzni „docela zapadlo do těch našich debat“ o reformě. Je třeba napsat zákony tak, aby uvnitř škol „mohly fungovat takové vazby, jaké fungují v podnicích“. A je vymývalováno!